

- 12 и моляше ся прѣдъ своего си Бога. За то ^адойдохъ и говорихъ прѣдъ царя заради царско-го запрѣщеніе; ^и *рекохъ*: Не подписа ли ты запрѣщеніе, че всякой человекъ който прави прошеніе на какъвъ годъ богъ или человекъ, до тридесетъ дни, освѣтъ на тебе, царю, ще ся хвърли въ ровъ-тъ на львовѣ-тъ? Царь-тъ отговори и рече: Истина е дума-та, ^аспередъ законъ-тъ на Мидяны-тъ и Персеяны-тъ,
- 13 който не ся унищожава. Тогдаш отговорихъ и рекохъ прѣдъ царя: Даниилъ онзи, ^икойто е отъ сынове-тъ на Іудинъ-тъ плѣтъ, ^ане ты почита, царю, нито запрѣщеніе-то което ты подписа, но прави
- 14 молбъ-тъ си три пѣти на день. Тогдаш царь-тъ, като чу таки думъ ^аоскърби ся много, и тури сърдце-то си за Даниила да го отърве; и трудѣше ся до захожданіе-то на слѣнце-то да го избави.
- 15 Тогдаш онѣзи человекѣ си събрахъ при царя, и рекохъ на царя: Знай, царю, че ^азаконъ-тъ на Мидяны-тъ и Персеяны-тъ е: Никакво запрѣщеніе нито повелѣніе, което царь-тъ постави, да не ся промѣнява: Тогдаш царь-тъ заповѣда та докарахъ Даниила, и ^ахвърлихъ въ ровъ-тъ на львовѣ-тъ. ^и *отговори* царь-тъ и рече Даниилу: Богъ твой комуто ты служиши
- 17 непрѣстанно, той ще тя отърве. ^и *донецъ* единъ камыкъ, та го турихъ на устѣ-то на ровъ-тъ, и ^ацарь-тъ го запечата съсь свой-тъ си печать, и съ печать-тъ на голѣмцы-тъ си, за да ся не
- 18 измѣни нищо за Даниила. Тогдаш царь-тъ отиде въ палатъ-тъ си, и прѣношува гладенъ, и не остави да ся донесѣтъ прѣдъ него музикални орѣдія: и ^асѣлъ-тъ му побѣгнѣхъ отъ него.
- 19 И станъ царь-тъ много рано на утринъ-тъ, и прибѣрза та отиде при ровъ-тъ на львовѣ-тъ. И когато отиде при ровъ-тъ, выкнѣ съ плачевенъ гласъ къмъ Даниила; ^и *говоритъ* царь-тъ, и рече Даниилу: Даниеле, рабе на Бога живаго, ^аБогъ твой, комуто ты служиши непрѣстанно, може ли да тя
- 21 отърве отъ львовѣ-тъ? Тогдаш отговори Даниилъ на царя: Царю, да си живъ въ вѣкъ. ^аБогъ мой проводи ангела си, и ^азатули уста-та на львовѣ-тъ, и не мя повѣдихъ; защото незлобіе ся намѣри въ мене прѣдъ него: още и прѣдъ тебе, царю, съгрѣшеніе не съмъ направилъ.
- 23 Тогдаш царь-тъ ся зарадува много за това, и заповѣда да изведѣтъ Даниила изъ ровъ-тъ. И ся възведе Даниилъ изъ ровъ-

тъ, и никаква повѣда не ся намѣри въ него, ^азащото имаше вѣрѣжъ въ Бога своего.

- 24 Тогдаш царь-тъ заповѣда ^ата докарахъ онѣзи человекѣ който наклеветихъ Даниила, и хвърлихъ въ ровъ-тъ на львовѣ-тъ тѣхъ, ^ачада-та имъ и жены-тъ имъ: и прѣди да стигнѣтъ до дѣно-то на ровъ-тъ, львовѣ-тъ ги сграбихъ, и счупихъ всички-тъ имъ кости.
- 25 ^аТогдаш писа царь Дарій къмъ всички-тъ народы, племена, и языцы, който живѣяхъ по всички-тъ земѣхъ: Миръ да ся умножи у васъ! ^аПовелѣніе ся издаде отъ мене, въ всички-тъ державъ на царство-то ми ^ада треперятъ человекѣ-тъ и да ся боятъ прѣдъ Данииловаго Бога; защото ^атой е Богъ живъ, и прѣбывае въ вѣкъ, и ^ацарство-то му нѣма да ся развали, и власть-та му ^аще бѣде до край: Той избавя и спасава, и ^аправи знаменія и чудеса на небе-то и на земѣхъ-тъ, който отърва Даниила отъ силъ-тъ на львовѣ-тъ.
- 28 И благоденствоваше тойзи Даниилъ въ царуваніе-то на Дарія, и ^авъ царуваніе-то на ^аКира Персеянинъ-тъ.

ГЛАВА 7.

- 1 Въ первѣхъ-тъ годинѣхъ на Валтасара Вавилонскій-тъ царь, ^аДаниилъ видѣ снѣгъ, и ^авидѣнія на главъ-тъ си върху одрѣ-тъ си; тогдаш писа снѣгъ-тъ, ^и *приказа* оглавление-то на думы-тъ.
- 2 Даниилъ говори и рече: Азъ видѣхъ въ видѣніе-то си ноця, и ето, четири-тъ вѣтрища небесны ся устремихъ вързъ голѣмо-то море. И четири голѣми звѣровѣ ^авъзлѣзохъ изъ море-то различни единъ отъ другъ. Първый-тъ бѣ ^акато лъвъ, и имаше крила орловы; гледахъ додѣ ся изскубахъ крила-та му, и станъ отъ земѣхъ-тъ, и застанъ на нозѣ-тъ си като человекъ, и человеческо сърдце му ся даде. И ето ^апослѣ второй звѣрь приличенъ на мечкъ, и ся подигнѣхъ отъ единъ-тъ странъ, и ^аимаше три ребра въ уста-та си между жабъ-тъ си: и му думяхъ така:
- 6 Стани, изѣждъ много плѣти. Подирь това видѣхъ, и ето другъ, като рысь, който имаше на грѣбъ-тъ си четири птици крыла: звѣрь-тъ ^аимаше оше ^и четири гла-вы: и му ся даде власть. Подирь това видѣхъ въ видѣнія-та на нощъ-тъ, и ето четвертый ^азвѣрь, страшенъ и ужасенъ, и твърдѣ якъ; и имаше голѣмы желѣзны

а Гл. 3; 8.
и Ст. 8.
и Гл. 1; 6, 5; 13.
и Гл. 3; 12.
а Марк. 6; 26.
и Ст. 8.
и Псал. 3; 53.
и Мат. 27; 66.
и Гл. 2; 1.

р Гл. 3; 15.
е Гл. 2; 4.
и Гл. 3; 28.
у Евр. 11; 33.
ф Евр. 11; 33.
а Втор. 19; 19.
и Есв. 9; 10. Вижъ Втор. 24; 16. 4 Цар. 14; 6.
и Гл. 4; 1.

и Гл. 3; 29.
и Псал. 99; 1.
е Гл. 4; 34.
и Гл. 2; 44. 4; 3, 34. 7; 14, 27. 7; 11; 33.
и Гл. 4; 3.
и Гл. 1; 21.
и Езд. 1; 1, 2.

а Числ. 12; 6. Амос. 3; 7.
б Гл. 2; 28.
с Отк. 13; 1.
е Втор. 28; 49. 2 Цар. 1; 23. 1ер. 4; 7, 13. 48; 40. 1ез. 17; 3. Авв. 1; 8.
д Гл. 2; 39.
и Гл. 8; 8, 22.
и Гл. 2; 40. Ст. 19, 23.